

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (trzecia izba)

z dnia 17 września 2014 r.*

Odesłanie prejudycjalne — Antydumping — Rozporządzenie (WE) nr 661/2008 — Ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji — Przesłanki zwolnienia — Artykuł 3 ust. 1 — Pierwszy niezależny odbiorca w Unii — Zakup nawozu saletrzanego przez pośredniczącą spółkę — Zwolnienie towarów — Wniosek o unieważnienie zgłoszeń celnych — Decyzja 2008/577/WE — Kodeks celny — Artykuły 66 i 220 — Błąd — Rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 — Artykuł 251 — Kontrola po zwolnieniu towarów

W sprawie C-3/13

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Tartu ringkonnakohus (Estonia) postanowieniem z dnia 27 grudnia 2012 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 3 stycznia 2013 r., w postępowaniu:

Baltic Agro AS

przeciwko

Maksu- ja Tolliameti Ida maksu- ja tollikeskus,

TRYBUNAŁ (trzecia izba),

w składzie: M. Ilešič, prezes izby, C.G. Fernlund, A. Ó Caoimh (sprawozdawca), C. Toader i E. Jarašiūnas, sędziowie,

rzecznik generalny: P. Cruz Villalón,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu rządu estońskiego przez M. Linntam oraz N. Grünberg, działające w charakterze pełnomocników,
- w imieniu Rady Unii Europejskiej przez S. Boelaert oraz M. Rimmelgas, działające w charakterze pełnomocników, wspierane przez B. Byrne, solicitor, oraz G. Berrischa, Rechtsanwalt,
- w imieniu Komisji Europejskiej przez A. Stobiecką-Kuik, E. Randvere oraz B.R. Killmanna, działających w charakterze pełnomocników,

* Język postępowania: estoński.

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 3 kwietnia 2014 r.,
wydaje następujący

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni i ważności rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1), zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1791/2006 z dnia 20 listopada 2006 r. (Dz.U. L 363, s. 1) (zwanego dalej „kodeksem celnym”), rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 253, s. 1), zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 312/2009 z dnia 16 kwietnia 2009 r. (Dz.U. L 98, s. 3) (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2454/93”), a także wykładni art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 661/2008 z dnia 8 lipca 2008 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 oraz częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (Dz.U. L 185, s. 1; sprostowanie Dz.U. 2009, L 339, s. 59), decyzji Komisji 2008/577/WE z dnia 4 lipca 2008 r. przyjmującej zobowiązania oferowane w związku z postępowaniem antydumpingowym w odniesieniu do przywozu azotanu amonu pochodzącego z Rosji i z Ukrainy (Dz.U. L 185, s. 43; sprostowanie Dz.U. 2009, L 339, s. 59), art. 28 TFUE, art. 31 TFUE oraz art. 20 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”).
- 2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy Baltic Agro AS (zwaną dalej „Baltic Agro”) a Maksu- ja Tolliameti Ida maksu- ja tollikeskus (organem ds. podatkowych i celnych – centrum podatkowe i celne Wschód, zwanym dalej „MTA”) dotyczącego cła antydumpingowego i podatku od wartości dodanej (zwanego dalej „podatkiem VAT”) od przywozu azotanu amonu pochodzącego z Rosji, których zapłaty zażądano od niej w wyniku kontroli po zwolnieniu towarów.

Ramy prawne

Kodeks celny

- 3 Artykuł 66 kodeksu celnego stanowi:

„1. Jeżeli zgłaszający przedstawi dowód, że towar został zgłoszony omyłkowo do procedury celnej właściwej temu zgłoszeniu lub że w wyniku zaistnienia szczególnych okoliczności objęcie towaru procedurą celną, do której został zgłoszony, nie jest już dalej uzasadnione, organy celne, na wniosek zgłaszającego, unieważniają już przyjęte zgłoszenie.

Jednakże jeżeli organy celne poinformowały zgłaszającego o zamiarze przeprowadzenia rewizji towarów, wniosek o unieważnienie zgłoszenia może zostać uwzględniony jedynie po przeprowadzeniu takiej rewizji.

2. Z wyjątkiem przypadków określonych zgodnie z procedurą Komitetu zgłoszenie po zwolnieniu towarów nie może zostać unieważnione.

3. Unieważnienie zgłoszenia pozostaje bez wpływu na stosowanie obowiązujących przepisów karnych”.

4 Artykuł 220 ust. 2 tegoż kodeksu przewiduje:

„Z wyjątkiem przypadków określonych w art. 217 ust. 1 akapit drugi i trzeci zaksięgowania retrospektywnego nie dokonuje się, gdy:

[...]

b) kwota należności prawnie należnych zgodnie z przepisami prawa nie została zaksięgowana w następstwie błędu samych organów celnych, który to błąd nie mógł zostać w racjonalny sposób wykryty przez osobę zobowiązaną do uiszczenia należności działającą w dobrej wierze i przestrzegającą przepisów obowiązujących w zakresie zgłoszenia celnego.

[...]”.

Rozporządzenie nr 2454/93

5 Artykuł 251 rozporządzenia nr 2454/93 ma następujące brzmienie:

„W drodze odstępstwa od art. 66 ust. 2 kodeksu [celnego] zgłoszenie celne może w następujących przypadkach zostać unieważnione po zwolnieniu towarów:

1) jeżeli ustalono, że towary zostały omyłkowo zgłoszone do procedury celnej powodującej obowiązek zapłacenia należności celnych przywózowych zamiast zostać objęte inną procedurą celną, organy celne unieważniają zgłoszenie, jeżeli wniosek o unieważnienie złożony został w terminie trzech miesięcy od dnia przyjęcia zgłoszenia, pod warunkiem że:

- użycie towarów nie naruszyło warunków procedury celnej, którą powinny zostać objęte,
 - w chwili zgłoszenia towary były przeznaczone do objęcia inną procedurą celną, dla której spełniały wszystkie wymagane warunki,
- oraz
- towary zostaną niezwłocznie objęte procedurą celną, do której były faktycznie przeznaczone.

Zgłoszenie o objęciu towarów tą ostatnią procedurą staje się skuteczne od dnia przyjęcia unieważnionego zgłoszenia.

W wyjątkowych, należycie uzasadnionych przypadkach organy celne mogą zezwolić na przekroczenie trzymiesięcznego okresu.

[...]”.

Rozporządzenie nr 661/2008

6 Motywy 159 i 161 rozporządzenia nr 661/2008 mają następujące brzmienie:

„(159) Aby Komisja i organy celne nadal mogły skutecznie monitorować wypełnianie zobowiązań przez przedsiębiorstwa, gdy odpowiednim organom celnym składany jest wniosek o dopuszczenie do swobodnego obrotu, zwolnienie z cła antydumpingowego uzależnione jest od: (i) przedstawienia faktury w ramach zobowiązania, która jest fakturą handlową zawierającą co najmniej informacje i oświadczenie przewidziane w załączniku; (ii) spełnienia warunku, że przywożone produkty zostały wytworzone, dostarczone i zafakturowane bezpośrednio przez

wspomniane przedsiębiorstwa do pierwszego, niezależnego odbiorcy we Wspólnocie; oraz (iii) spełnienia warunku, że towary zgłoszone i przedstawione organom celnym odpowiadają dokładnie opisowi zawartemu w fakturze w ramach zobowiązania. W przypadku gdy warunki przedstawione powyżej nie są spełnione, odpowiednie cło antydumpingowe jest należne w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu.

[...]

(161) Importerzy powinni być świadomi, że istnieje możliwość powstania długu celnego w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczeniu do swobodnego obrotu, co stanowi zwykłe ryzyko handlowe, jak opisano w motywach 159 i 160, nawet jeżeli zobowiązanie przedstawione przez wytwórcę, od którego bezpośrednio lub pośrednio nabywają towary, zostało przyjęte przez Komisję”.

7 Artykuły 1 i 2 rozporządzenia nr 661/2008 nakładają ostateczne cła antydumpingowe w różnej wysokości na przywóz azotan amonu oraz różnych nawozów i innych produktów zawierających azotan amonu pochodzących z Rosji.

8 Artykuł 3 ust. 1 i 2 tego rozporządzenia brzmi następująco:

„1. Przywożone towary zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu, zafakturowane przez przedsiębiorstwa, których zobowiązania zostały przyjęte przez Komisję i których nazwy zostały ujęte w decyzji 2008/577/WE, z uwzględnieniem zmian, są zwolnione z cła antydumpingowego nałożonego zgodnie z art. 2, pod warunkiem że:

- są one wytworzone, wysłane i zafakturowane bezpośrednio przez wyżej wymienione przedsiębiorstwa pierwszemu niezależnemu klientowi [odbiorcy] we Wspólnocie, oraz
- takim przywożonym towarom towarzyszy faktura w ramach zobowiązania, która jest fakturą handlową zawierającą co najmniej informacje i oświadczenie przewidziane w załączniku do niniejszego rozporządzenia, oraz
- towary zgłoszone i przedstawione organom celnym odpowiadają dokładnie opisowi na fakturze w ramach zobowiązania.

2. Dług celny powstaje w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczeniu do swobodnego obrotu:

- zawsze, gdy w odniesieniu do przywożonych towarów określonych w ust. 1 zostanie ustalone, że nie jest spełniony jeden lub więcej warunków wymienionych w tym ustępie, lub

[...]”.

Decyzja 2008/577

9 Decyzja 2008/577 w motywie 21 stanowi:

„Aby Komisja mogła skutecznie monitorować przestrzeganie zobowiązań przez przedsiębiorców przy przedłożeniu właściwemu organowi celnemu wniosku o dopuszczenie do swobodnego obrotu zgodnie ze zobowiązaniami, zwolnienie z cła antydumpingowego będzie uzależnione od (i) przedstawienia faktury w ramach zobowiązania zawierającej przynajmniej informacje wymienione w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 661/2008 oraz w załączniku do rozporządzenia Rady (WE) nr 662/2008 [...]; (ii) warunku, że przywożone produkty zostały wytworzone, dostarczone i zafakturowane bezpośrednio przez wspomnianych przedsiębiorców do pierwszego niezależnego odbiorcy we Wspólnocie; oraz (iii)

warunku, że towary zgłoszone i przedstawione do oclenia odpowiadają dokładnie opisowi zawartemu w fakturze w ramach zobowiązania. W przypadku braku takiej faktury lub jeśli nie odpowiada ona produktowi przedstawionemu do oclenia, nałożone zostanie cło antydumpingowe w odpowiedniej wysokości”.

- 10 W decyzji tej Komisja Europejska przyjęła zobowiązania cenowe złożone zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 1996, L 56, s. 1) przez rosyjskich producentów eksportujących azotan amonu „OAO Acron [zwaną dalej »Acron«], Veliky Novgorod, Rosja oraz OAO Dorogobuzh, Dorogobuzh, Rosja, należące do [holdingu »Acron«]”.

Spór w postępowaniu głównym i pytania prejudycjalne

- 11 W październiku 2009 r. i styczniu 2010 r. Baltic Agro, z siedzibą w Estonii, zakupiła 5000 ton nawozu saletrzanego, korzystając z usług estońskiej spółki pośredniczącej, Magnet Grupp OÜ (zwaną dalej „Magnet Grupp”). W tym celu zawartych zostało szereg umów pomiędzy Acron a Magnet Grupp oraz pomiędzy Magnet Grupp a Baltic Agro. W oparciu o te umowy Acron dokonała sprzedaży 10 000 ton nawozu saletrzanego na rzecz Magnet Grupp, a Baltic Agro zakupiła 5000 ton tego towaru od Magnet Grupp. Zgodnie z umowami Baltic Agro zobowiązała się do wypełnienia formalności celnych związanych z towarami i do zapłaty podatku VAT.
- 12 Według sądu odsyłającego w styczniu i lutym 2010 r. dwóch spedytorów celnych złożyło pięć zgłoszeń celnych, w których zgłoszono przywóz 1751,5 t nawozu saletrzanego. W zgłoszeniach tych wymieniono jako odbiorcę przywożonych towarów Baltic Agro, a jako nadawcę dwukrotnie Acron i trzykrotnie Ventoil SIA, będącą łotewskim przedsiębiorstwem transportowym.
- 13 W dniach 1 marca i 23 kwietnia 2010 r. wskazani spedytorzy celni wnieśli do MTA o unieważnienie tych zgłoszeń, gdyż jako odbiorca towarów zamiast Magnet Grupp była na nich wpisana Baltic Agro.
- 14 W dniu 3 marca 2010 r., MTA przeprowadził kontrolę po zwolnieniu towarów pięciu zgłoszeń celnych, która miała wyjaśnić, czy wartość celna przywiezionych towarów, obliczenie i opłacenie należności celnych przywozowych były prawidłowe.
- 15 W dniu 31 maja 2010 r. na podstawie kontroli po zwolnieniu towarów MTA wydał dwie decyzje podatkowe, nakładając na Baltic Agro cło i podatek VAT od przywiezionych towarów z uwagi na fakt, że przesłanki zwolnienia z cła antydumpingowego, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia 661/2008, nie zostały spełnione, gdyż Baltic Agro nie była pierwszym niezależnym odbiorcą w Unii Europejskiej.
- 16 Baltic Agro wniosła skargę o stwierdzenie nieważności rzeczonych decyzji podatkowych do Tartu halduskohus (sądu administracyjnego w Tartu), twierdząc, że okoliczność, iż w ramach odnośnego przywozu skorzystała ona z usług spółki pośredniczącej, to znaczy Magnet Grupp, nie ma żadnego znaczenia dla celów podatkowych.
- 17 W dniu 25 kwietnia 2011 r. Tartu halduskohus oddalił tę skargę, uznając, że Baltic Agro nie mogła skorzystać ze zwolnienia przewidzianego w art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 661/2008, gdyż nie nabyła ona towaru bezpośrednio od producenta.
- 18 W dniu 25 maja 2011 r. Baltic Agro wniosła odwołanie do Tartu ringkonnakohus (administracyjnego sądu apelacyjnego w Tartu), żądając uchylecia orzeczenia oddalającego skargę.

- 19 Sąd odsyłający rozważa, czy Baltic Agro, nie będąc pierwszym niezależnym odbiorcą w Unii, może powołać się na zwolnienie z ceł antydumpingowych przewidziane w art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 661/2008. W tym względzie sąd ten zastanawia się, czy w celu skorzystania z tegoż zwolnienia pierwszy odbiorca i importer muszą być zawsze jedną i tą samą osobą.
- 20 Sąd ten zastanawia się również nad skutkami błędnego zgłoszenia celnego. W tym względzie dąży on do ustalenia, czy fakt, iż organ celny po złożeniu wniosku o unieważnienie zgłoszeń przez skarżącą w postępowaniu głównym przyjął te zgłoszenia lub przeprowadził kontrolę po zwolnieniu towarów nie wskazuje na wystąpienie błędu po stronie tego organu, stwarzając tejże skarżącej możliwość skorzystania z procedury przewidzianej w art. 220 ust. 2 lit. b) kodeksu celnego, który umożliwia unieważnienie zgłoszeń takich jak będące przedmiotem postępowania głównego.
- 21 Wreszcie sąd odsyłający zastanawia się, czy skorzystanie z usług spółki pośredniczącej takiej jak Magnet Grupp, w celu dokonania przywozu towarów do Unii nie stanowi nierównego traktowania w świetle prawa, skoro importer, który nie korzysta z takiego pośrednictwa może korzystać ze zwolnienia z ceł antydumpingowych, przewidzianego w art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 661/2008. Zdaniem sądu odsyłającego takie traktowanie nie jest proporcjonalne i stwarza nierówności między dwoma importerami znajdującymi się w takiej samej sytuacji, co jest sprzeczne z prawem Unii, a w szczególności z art. 20 karty.
- 22 W tych okolicznościach Tartu ringkonnakohus postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:
- „1) Czy art. 3 ust. 1 rozporządzenia [nr 661/2008] należy interpretować w ten sposób, że importer i pierwszy niezależny odbiorca [w Unii] muszą być zawsze jedną i tą samą osobą?
- 2) Czy art. 3 ust. 1 rozporządzenia [nr 661/2008] w związku z decyzją [2008/577] należy interpretować w ten sposób, że zwolnienie z cła antydumpingowego obejmuje tylko takiego pierwszego niezależnego odbiorcę [w Unii], który przed złożeniem zgłoszenia nie odprzedał jeszcze towaru podlegającego zgłoszeniu?
- 3) Czy art. 66 kodeksu celnego [...] w związku z art. 251 rozporządzenia [nr 2454/93] i innymi przepisami proceduralnymi dotyczącymi późniejszych zmian zgłoszenia celnego należy interpretować w ten sposób, że jeżeli przy przywozie towaru w zgłoszeniu wpisano niewłaściwego odbiorcę, należy umożliwić unieważnienie zgłoszenia na wniosek również po zwolnieniu towaru i korektę zapisu odbiorcy, jeżeli w przypadku wpisania właściwego odbiorcy należałoby zastosować zwolnienie z cła przewidziane w art. 3 ust. 1 rozporządzenia [...] nr 661/2008, czy też w takich okolicznościach art. 220 ust. 2 lit. b) kodeksu celnego [...] należy interpretować w ten sposób, że organy celne nie są uprawnione do dokonania zaksięgowania retrospektywnego?
- 4) Czy w przypadku odpowiedzi przeczącej na obie alternatywy pytania [3] należy uznać, iż jest zgodne z art. 20 [karty] oraz z art. 28 ust. 1 [TFUE] i art. 31 [TFUE], że art. 66 kodeksu celnego [...] w związku z art. 251 rozporządzenia [nr 2454/93] i innymi przepisami proceduralnymi dotyczącymi późniejszych zmian zgłoszenia celnego, nie zezwala na unieważnienie zgłoszenia na wniosek również po zwolnieniu towaru, ani na korektę oznaczenia odbiorcy, jeżeli w przypadku wpisania właściwego odbiorcy należałoby zastosować zwolnienie z cła przewidziane w art. 3 ust. 1 rozporządzenia [...] nr 661/2008?”.

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

W przedmiocie pytań pierwszego i drugiego

- 23 Poprzez pytania pierwsze i drugie, które należy zbadać łącznie, sąd odsyłający dąży w istocie do ustalenia, czy art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 661/2008 należy interpretować w ten sposób, że spółka z siedzibą w państwie członkowskim, która zakupiła pochodzący z Rosji azotan amonu za pośrednictwem innej spółki, również z siedzibą w państwie członkowskim, w celu dokonania przywozu tego towaru do Unii, może być uznana za niezależnego pierwszego odbiorcę w Unii w rozumieniu tego przepisu i może w związku z tym skorzystać ze zwolnienia z ostatecznego cła antydumpingowego ustanowionego w tym rozporządzeniu w odniesieniu do tegoż azotanu amonu.
- 24 Należy na wstępie zauważyć, że zwolnienie z ceł antydumpingowych może być przyznane wyłącznie po spełnieniu określonych przesłanek, w szczególnych przewidzianych przypadkach i stanowi w związku z tym wyjątek w stosunku do ogólnego reżimu ceł antydumpingowych. Przepisy przewidujące takie zwolnienie podlegają zatem ścisłej wykładni (zob. analogicznie wyroki: *Söhl & Söhlke*, C-48/98, EU:C:1999:548, pkt 52; a także *Isaac International*, C-371/09, EU:C:2010:458, pkt 42).
- 25 Zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 661/2008 przywóz towarów zatwierdzony przez Komisję może być objęty zwolnieniem z cła antydumpingowego, jeśli spełnia on trzy kumulatywne przesłanki wymienione w tymże art. 3. Po pierwsze, przywożone towary muszą być wytworzone, wysłane i zafakturowane bezpośrednio przez przedsiębiorstwa eksportujące pierwszemu niezależnemu odbiorcy w Unii. W tym względzie art. 3 ust. 1 tiret pierwsze tego rozporządzenia wymaga wyraźnie, posługując się zwrotem „bezpośrednio”, ścisłego związku między spółką odpowiedzialną za wytworzenie, wysłanie i zafakturowanie przywożonego towaru a pierwszym niezależnym odbiorcą w Unii.
- 26 Po drugie, przywozowi towarów, który może być objęty tym zwolnieniem, musi towarzyszyć faktura w ramach zobowiązania, która jest fakturą handlową zawierającą co najmniej informacje i oświadczenie przewidziane w załączniku do rozporządzenia nr 661/2008.
- 27 Po trzecie, towary zgłoszone i przedstawione organom celnym muszą ściśle odpowiadać opisowi na fakturze w ramach zobowiązania i spełniać zatem wymogi wymienione w poprzednim punkcie.
- 28 Ponadto art. 3 ust. 2 rzeczonego rozporządzenia stanowi, że dług celny powstaje w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczeniu do swobodnego obrotu, jeśli w odniesieniu do przywożonych towarów określonych w ust. 1 tego artykułu zostanie ustalone, że nie spełniają one jednej lub kilku przesłanek wymienionych w tymże ust. 1.
- 29 Artykuł 3 rozporządzenia nr 661/2008 należy interpretować w świetle motywu 159 tego rozporządzenia, który stanowi, że zwolnienie z cła antydumpingowego jest uzależnione od spełnienia przesłanek określonych w tym artykule, tak aby umożliwić Komisji i organom celnym nadzorowanie, że spółki wywiązują się ze swych zobowiązań, w chwili gdy właściwym organom celnym składany jest wniosek o dopuszczenie do swobodnego obrotu. W przypadku gdy te przesłanki nie są spełnione, odpowiednie cło antydumpingowe jest należne w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu.
- 30 Ponadto jak zauważył rzecznik generalny w pkt 33 opinii, wymogi określone w art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 661/2008 w związku ze wskazanym motywem są uzasadnione względami związanymi ze sprawowaniem, zarówno przez Komisję, jak i przez właściwe organy w państwach członkowskich, kontroli spełniania podjętych zobowiązań.

- 31 Tymczasem jak wynika z wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, wydaje się, że towary będące przedmiotem postępowania głównego nie zostały zafakturowane i wysłane bezpośrednio przez Acron do Baltic Agro, gdyż ta ostatnia, po pierwsze, nie zakupiła towarów bezpośrednio od Acron, będącej spółką, której zobowiązania przyjęła Komisja w rozporządzeniu nr 661/2008, a po drugie, zakupiła ona wyłącznie część towarów sprzedanych przez Acron na rzecz Magnet Grupp, mimo iż Baltic Agro występowała na zgłoszeniach celnych jako odbiorca wszystkich towarów sprzedanych przez Acron. W takich okolicznościach pierwsza przesłanka przewidziana w art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 661/2008 nie może być uznana za spełnioną, co oznacza, że zwolnienie z cła antydumpingowego nałożonego tym rozporządzeniem nie znajduje zastosowania.
- 32 W świetle powyższego na pierwsze i drugie pytanie prejudycjalne przedłożone Trybunałowi należy odpowiedzieć, że art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 661/2008 należy interpretować w ten sposób, że spółka z siedzibą w państwie członkowskim, która zakupiła pochodzący z Rosji azotan amonu za pośrednictwem innej spółki, również posiadającej siedzibę w państwie członkowskim, w celu dokonania przywozu tego towaru do Unii, nie może być uznana za niezależnego pierwszego odbiorcę w Unii w rozumieniu tego przepisu i nie może w związku z tym skorzystać ze zwolnienia z ostatecznego cła antydumpingowego nałożonego w tym rozporządzeniu na tenże azotan amonu.

W przedmiocie pytania trzeciego

- 33 Poprzez pytanie trzecie sąd odsyłający dąży w istocie do ustalenia, czy art. 66 i 220 ust. 2 lit. b) kodeksu celnego należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one temu, aby organ celny dokonał retrospektywnego zaksięgowania cła antydumpingowego, jeżeli tak jak w okolicznościach sprawy w postępowaniu głównym wnioski o unieważnienie zgłoszeń celnych zostały złożone z uwagi na fakt, że błędnie został na nich określony odbiorca, a organ ten przyjął rzeczne zgłoszenia lub dokonał kontroli po otrzymaniu tychże wniosków.
- 34 Należy przypomnieć, po pierwsze, że art. 66 kodeksu celnego przewiduje, że wniosek o unieważnienie zgłoszenia może zostać uwzględniony, jeżeli zgłaszający przedstawi dowód, że towar został zgłoszony omyłkowo do procedury celnej właściwej temu zgłoszeniu lub że objęcie towaru procedurą celną, do której został zgłoszony, nie jest już dalej uzasadnione. Zgodnie z tym artykułem rzeczne zgłoszenie może być unieważnione po zwolnieniu towarów wyłącznie w ograniczonych przypadkach, wymienionych w szczególności w art. 251 rozporządzenia nr 2454/93.
- 35 Po drugie, art. 220 ust. 2 lit. b) rzeczowego kodeksu stanowi, że zaksięgowania retrospektywnego należności wynikających z długu celnego nie dokonuje się, gdy kwota należności prawnie należnych zgodnie z przepisami prawa nie została zaksięgowana w następstwie błędu samych organów celnych, który to błąd nie mógł zostać w racjonalny sposób wykryty przez osobę zobowiązaną do uiszczenia należności, która działała w dobrej wierze.
- 36 Tymczasem w niniejszym przypadku brak jest w aktach sprawy danych, z których wynikałoby, że w okolicznościach postępowania głównego art. 66 i art. 220 ust. 2 lit. b) znajdują zastosowanie.
- 37 Co się tyczy bowiem art. 66 kodeksu celnego wydaje się, że Baltic Agro nie utrzymywała ani też nie podnosiła, że towar został zgłoszony omyłkowo do procedury celnej właściwej zgłoszeniom będącym przedmiotem postępowania głównego. Jak zauważył zatem rzecznik generalny w pkt 46 i 47 opinii, art. 66 kodeksu celnego nie znajduje zastosowania w takich okolicznościach.
- 38 Jeśli chodzi o art. 220 ust. 2 lit. b) tego kodeksu należy podkreślić, że w postępowaniu głównym brak jest w aktach sprawy danych pozwalających Trybunałowi na uznanie, iż wskazanie przez spedytorów celnych w złożonych przez nich zgłoszeniach celnych jako odbiorcy Baltic Agro czy też zatwierdzenie bądź przeprowadzenie kontroli takich zgłoszeń po złożeniu wniosku o ich unieważnienie stanowi błąd ze strony organu celnego.

- 39 W każdym razie nawet przy założeniu, że elementy te składałyby się na błąd umożliwiający unieważnienie zgłoszeń celnych będących przedmiotem postępowania głównego, należy podkreślić, że takie okoliczności nie umożliwiałyby Baltic Agro skorzystanie ze zwolnienia z cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem nr 661/2008, w sytuacji gdy jak wynika z pkt 31 niniejszego wyroku, spółka ta nadal nie spełniałaby przesłanek przewidzianych w art. 3 tego rozporządzenia, aby móc być uznana za pierwszego niezależnego odbiorcę w Unii.
- 40 W tych okolicznościach na pytanie trzecie należy odpowiedzieć, że art. 66 i art. 220 ust. 2 lit. b) kodeksu celnego należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one temu, aby organ celny dokonał retrospektywnego zaksięgowania cła antydumpingowego, jeżeli tak jak w okolicznościach sprawy w postępowaniu głównym, wnioski o unieważnienie zgłoszeń celnych zostały złożone z uwagi na fakt, że został na nich błędnie określony odbiorca, a organ ten przyjął rzeczzone zgłoszenia lub dokonał kontroli po otrzymaniu tychże wniosków.

W przedmiocie pytania czwartego

- 41 Poprzez pytania czwarte sąd odsyłający dąży w istocie do ustalenia, czy art. 66 kodeksu celnego i art. 251 rozporządzenia nr 2454/93 są zgodne z prawem podstawowym równości wobec prawa, ustanowionym w art. 20 karty, w przypadku gdy w ramach wspólnej taryfy celnej, o której mowa w art. 28 TFUE i 31 TFUE, wskazane przepisy kodeksu celnego i rozporządzenia nr 2454/93 nie umożliwiają unieważnienia na wniosek błędnego zgłoszenia celnego i w związku z tym przyznania zwolnienia z cła antydumpingowego odbiorcy, który mógłby się powołać na takie zwolnienie, gdyby taki błąd nie wystąpił.
- 42 W tym względzie sąd odsyłający zauważa, że w sytuacji gdy przepisy kodeksu celnego i rozporządzenia nr 661/2008 będące przedmiotem postępowania głównego nie pozwalają na unieważnienie zgłoszenia celnego w celu skorygowania odbiorcy odnośnych towarów i w konsekwencji uniemożliwiają Magnet Grupp powołanie się na zwolnienie z cła antydumpingowego, z którego mogłyby skorzystać w braku takiego błędu, pojawia się kwestia naruszenia prawa podstawowego równości wobec prawa, gdyż dwie spółki, których dotyczy postępowanie główne, będące zasadniczo w takiej samej sytuacji, nie mogłyby być traktowane w taki sam sposób.
- 43 Tymczasem jak stwierdzono w pkt 38 niniejszego wyroku, w sprawie rozstrzyganej w postępowaniu głównym nie wystąpił żaden błąd umożliwiający unieważnienie zgłoszeń celnych. Należy zatem przypomnieć w tym względzie, że obowiązek przekazania prawidłowych informacji w zgłoszeniu celnym ciąży na zgłaszającym. Obowiązek ten jest nieodzownie powiązany z zasadą nieodwołalności zgłoszenia celnego z chwilą jego przyjęcia. Wyjątki od tej zasady są ściśle określone w regulacji unijnej z tej dziedziny (wyrok DP grup, C-138/10, EU:C:2011:587, pkt 39–41).
- 44 Należy również stwierdzić, że przedsiębiorstwo spełniające wymogi określone w art. 3 rozporządzenia nr 661/2008, które należycie wypełniło zgłoszenie celne w celu skorzystania ze zwolnienia z cła antydumpingowego, nie jest w sytuacji porównywalnej z sytuacją przedsiębiorstwa, które nie spełniło tych wymogów.
- 45 Ponadto jak stwierdzono w pkt 31 i 39 niniejszego wyroku, nawet gdyby zgłoszenia celne będące przedmiotem postępowania głównego zostały prawidłowo wypełnione, Baltic Agro nie mogłyby powołać się na zwolnienie z cła antydumpingowego, gdyż w każdym wypadku nie spełnia ona wymogów określonych w art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 661/2008.
- 46 W rezultacie na pytanie czwarte należy odpowiedzieć, że art. 66 kodeksu celnego i art. 251 rozporządzenia nr 2454/93 są zgodne z prawem podstawowym równości wobec prawa, ustanowionym w art. 20 karty, w przypadku gdy w ramach wspólnej taryfy celnej, o której mowa w art. 28 TFUE i 31 TFUE, wskazane przepisy kodeksu celnego i rozporządzenia nr 2454/93 nie umożliwiają

unieważnienia na wniosek błędnego zgłoszenia celnego i w związku z tym przyznania zwolnienia z cła antydumpingowego odbiorcy, który mógłby się powołać na takie zwolnienie, gdyby taki błąd nie wystąpił.

W przedmiocie kosztów

- ⁴⁷ Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (trzecia izba) orzeka, co następuje:

- 1) Artykuł 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 661/2008 z dnia 8 lipca 2008 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 oraz częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96 należy interpretować w ten sposób, że spółka z siedzibą w państwie członkowskim, która zakupiła pochodzący z Rosji azotan amonu za pośrednictwem innej spółki, również posiadającej siedzibę w państwie członkowskim, w celu dokonania przywozu tego towaru do Unii Europejskiej, nie może być uznana za niezależnego pierwszego odbiorcę w Unii Europejskiej w rozumieniu tego przepisu i nie może w związku z tym skorzystać ze zwolnienia z ostatecznego cła antydumpingowego nałożonego w tym rozporządzeniu na tenże azotan amonu.
- 2) Artykuł 66 i art. 220 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1791/2006 z dnia 20 listopada 2006 r., należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one temu, aby organ celny dokonał retrospektywnego zaksięgowania cła antydumpingowego, jeżeli tak jak w okolicznościach sprawy w postępowaniu głównym wnioski o unieważnienie zgłoszeń celnych zostały złożone z uwagi na fakt, że został na nich błędnie określony odbiorca, a organ ten przyjął rzeczne zgłoszenia lub dokonał kontroli po otrzymaniu tychże wniosków.
- 3) Artykuł 66 rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem nr 1791/2006, i art. 251 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 312/2009 z dnia 16 kwietnia 2009 r., są zgodne z prawem podstawowym równości wobec prawa ustanowionym w art. 20 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w przypadku gdy w ramach Wspólnej taryfy celnej, o której mowa w art. 28 TFUE i 31 TFUE, wskazane przepisy rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem nr 1791/2006, i rozporządzenia nr 2454/93, zmienionego rozporządzeniem nr 312/2009, nie umożliwiają unieważnienia na wniosek błędnego zgłoszenia celnego i w związku z tym przyznania zwolnienia z cła antydumpingowego odbiorcy, który mógłby się powołać na takie zwolnienie, gdyby taki błąd nie wystąpił.

Podpisy